

[Erhard Jakobsen.]

står det i denne lov? Alle disse varmhjertede bestræbelser på at forhindre politisk misbrug af undervisningen i skolerne, hvor står det i loven? Centrum-demokraterne vil kigge spændt efter, hvor det kommer, og hvis ikke det er der, skal vi gerne være der med forslag og sørge for, at det kommer til at stå der råt for usødet, for der trænges i allerhøjeste grad til det. Jeg skal ikke lægge skjul på, at en af vores grundideer er, at det vist er på tide, at vi får skoleinspektøren indsat i sine fordums rettigheder igen. Det er vist på tide, at der i hvert fald er én mand på skolen, der bærer ansvaret for, hvordan skolen kommer til at forløbe, og det er en af de ting, vi vil bringe med ind i debatten.

Vedrørende uddannelsen går jeg ud fra, at vi kan blive enige med kristeligt folkeparti om at fremsætte vort gamle forslag om, at vi ikke længere kan have det virvar, der råder ved de højere læreanstalter. Det kan ikke være sådan, at alle mulige tilfældige studerende går med ind og er med til at bestemme, både hvordan undervisningen skal være, hvem der skal være lærere, og hvordan eksamen skal være, og næsten også om de selv skal bestå. Det er givet, at der må ske nogle ændringer, og dér håber vi altså meget, at det er til at finde lydhørhed hos det såkaldte reaktionære borgerlige flertal, der siges at skulle eksistere i det høje ting, og det skulle såmænd glæde os, hvis nogle af de kendte reaktionære socialdemokrater ville bakke det op også ud fra bitre erfaringer om, hvad der er sket på Roskilde universitet og andre steder. Der er jo nogle, der har en overordentlig stor personlig indsigt i det dér.

Og så én ting til, og dér tager jeg udgangspunkt i det beklagelige, der skete, da det høje ting blev åbnet. Bevar mig vel, vi er da ikke — undskyld udtrykket — en samling tøsedrenge, der bliver forskrækket, fordi et par gadedrenge begynder at råbe ned til os fra presseløgen, selvfølgelig ikke. Men hvordan i alverden kan sådan noget ske? Forleden aften marcherede 2-3 piger ind i et tv-studie under tv-avisen og forlangte at få noget læst op. Hvordan i alverden kan det ske? Jo, det kan ske, fordi vi herhjemme er blevet så bange for at blive en politistat, at det nu ganske simpelt gælder

om at lade enhver gøre, hvad han vil. Lad dog barnet, lad dog barnet, som det hedder i en gammel folkekomedie. Altså vi er blevet så bange for . . . (*Afbrydelse af K. B. Andersen*) . . . undskyld, den forhenværende undervisningsminister gør mig opmærksom på, at mine danskundskaber ikke er så store, som de skulle være, og det til trods for, at jeg ikke har studeret dansk. Det, jeg vil sige med det, er, at vi virkelig er henne i en situation, hvor det er næsten forbudt politi og myndighed at blande sig i noget som helst. Jeg skal citere, hvad der stod i Berlingske Tidende om den lille affære i radiohuset. Der stod, at de to damer blev bestemt, men venligt vist døren. Nej, tænk sikke en venlighed! Jeg håber, at man lige så venligt tager imod alle andre, der måtte finde på, at nu kunne det være sjovt at gå ind og afbryde en tv-udsendelse. Jeg har oven i købet ladet mig fortælle, at den meddelelse, de havde skrevet til tv-speakeren, var skrevet på radiohusets papir, på Danmarks radios papir.

Nå, all right, det skal jeg ikke trætte tinget med, det går vi videre med i radiatorådet, men jeg tager bare udgangspunkt i det, fordi det er et spørgsmål om, hvor længe vi skal blive ved med at lade os gøre til grin af hvilke som helst gadedrenge, som det passer at optræde på folkets vegne rundt omkring. Jeg kan forstå på de uddannelsessøgende, at vi kan vente os mange muntre optrin i den kommende tid, og derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren: er justitsministeren parat til at undersøge mulighederne for på en helt anden effektiv måde at sikre offentlige organer imod, at uvedkommende trænger ind og forstyrrer offentlige organers beslutninger, offentlige organers forhandlinger, herunder naturligvis også tv-udsendelser og den slags, hvor man træder frem for offentligheden?

Wilhelm (VS):

Hvis jeg må have lov til at vende tilbage til det, debatten gik på, før hr. Erhard Jakobsen fortabte sig i indoktrinering og rødstrømpeaktioner, da han endnu mente, at det væsentlige var kasseunderskuddet og det væsentlige var arbejdsløsheden, for en 20 minutter siden, så vil jeg sige, at jeg ikke ved denne lejlighed vil gå i detaljer med det finanslovsforslag, der her er til første be-